

„WINE & PAINT” JAKO RECEPTA NA PRESJĘ. CZY AKTYWNY RELAKS JEST RATUNKIEM DLA PRZEMĘCZONYCH LEKARZY WETERYNARII?

ROZMAWIAMY Z **MAŁGOSIĄ CZERNIANIN**, KTÓRA SWOJE STRESUJĄCE DOŚWIADCZENIA Z NOWOJORSKIEJ KORPORACJI ZAMIENIŁA W NOWATORSKI KONCEPT „MALOWANIA PRZY WINIE”. MAŁGOSIA WIDZI ZASKAKUJĄCE PARALELE MIĘDZY PRESJĄ WALL STREET, A OBCIĄŻENIEM PSYCHICZNYM LEKARZY WETERYNARII, ZMAGAJĄCYCH SIĘ Z TZW. „COMPASSION FATIGUE”. W ROZMOWIE UJAWNIA, JAK MECHANIZMY DŁUGOTRWAŁEGO STRESU I WYPALENIA DOTYKAJĄ OBA ŚWIATY ORAZ DLACZEGO WŁAŚNIE SPONTANICZNA, POZBAWIONA OCEN TWÓRCZOŚĆ STAŁA SIĘ JEJ RECEPTĄ NA ODNALEZIENIE RÓWNOWAGI. CZY PROJEKT, W KTÓRYM LICZY SIĘ RADOŚĆ I LUZ, A NIE PERFEKCJA, MOŻE BYĆ SKUTECZNĄ FORMĄ AKTYWNEGO RELAKSU DLA GRUPY ZAWODOWEJ, KTÓRA NA CO DZIEŃ MUSI BYĆ FILAREM SPOKOJU I AUTORYTETU?

FOT. ARCHIWUM M. CZERNIANIN

Monika Cukiernik: Małgosiu, opisujesz swoje doświadczenia z korporacji w Nowym Jorku jako źródło stresu i presji. Zawód lekarza weterynarii jest również znany z wysokiego poziomu wypalenia zawodowego i obciążen psychicznych (tzw. „compassion fatigue”). Czy widzisz paralele między stresem w korporacji a obciążeniami, z którymi mierzą się lekarze?

Rzeczywiście, moje doświadczenia w pracy korporacyjnej w Nowym Jorku nauczyły mnie, jak potężny wpływ na człowieka ma długotrwały stres, presja i brak przestrzeni na relaks. W korporacjach – podobnie jak w zawodach, które wymagają ogromnego zaangażowania emocjonalnego, takich jak praca lekarza weterynarii – bardzo łatwo zatracić granicę

między profesjonalizmem, a przeciążeniem psychicznym.

W obu przypadkach człowiek przez długi czas funkcjonuje w trybie działania, często zapominając o własnych potrzebach, pasjach i równowadze. To prowadzi do wypalenia i poczucia, że brakuje nam sensu w tym, co robimy. Myślę, że ten mechanizm jest wspólny dla wielu zawodów – różnią się jedynie konteksty, ale stres, presja i emocjonalne obciążenie są podobne.

Właśnie dlatego zaczęłam szukać różnych artystycznych form wyrazu – cześć, co pozwoli mi oderwać się od codziennej presji. Próbowалам wielu zajęć kreatywnych, aż w końcu zapisałam się na lekcje malowania. I to okazało się niezwykle relaksujące. Sam proces tworzenia – bez ocen, bez pośpiechu – dawał ogromną przyjemność i spokój. Z tego

doświadczenia narodził się pomysł, żeby dzielić się tą radością z innymi. Tak powstało „Malowanie przy winie” – zupełnie nowatorski koncept, który polega na tym, że każdy uczestnik maluje swój własny obraz: spontanicznie, według swojej fantazji albo z lekką inspiracją tematami, które przygotowuję. Nie chodzi o naukę malarstwa, tylko o przyjemność tworzenia – o moment, w którym można się zatrzymać i pozwolić sobie na luz.

Z czasem ten pomysł przerodził się w ogromny trend, który dziś rozwija się w całym kraju. To bardzo miłe uczucie widzieć, że coś, co zaczęło się z mojej pasji, stało się dziś inspiracją dla tylu osób.

W jaki sposób Twój projekt może być odpowiedzią na ten specyficzny rodzaj stresu. Którego doświadczają lekarze weterynarii?

„Malowanie przy winie” narodziło się z potrzeby zatrzymania się – stworzenia miejsca, gdzie można odetchnąć, zwolnić i po prostu побыć tu i teraz. To przestrzeń bez presji, ocen i oczekiwań, w której każdy może wyrazić siebie – nawet, jeśli nigdy wcześniej nie trzymał pędzla w dłoni.

Dla wielu osób to pierwsze od dawna doświadczenie twórczej swobody. Kolory, muzyka i spokojna atmosfera pozwalają oderwać się od obowiązków, wyciszyć i poczuć radość z samego procesu. Widzę, jak uczestnicy po kilku minutach malowania naprawdę się rozluźniają – jakby ich ciało i myśli wreszcie mogły odpocząć.

Lekarze weterynarii szczególnie tego potrzebują. Ich praca to ogromna odpowiedzialność, empatia i codzienne obcowanie z emocjami innych – zarówno zwierząt, jak i ich opiekunów. „Malowanie przy winie” daje im chwilę wytchnienia, w której mogą zdjąć z siebie ciężar troski i po prostu być sobą.

To nie tylko warsztat artystyczny, ale też doświadczenie wspólnoty. Ludzie przychodzą, by malować, a wychodzą z poczuciem, że coś w nich się uspokoiło. Czasem pojawia się śmiech, czasem cisza – ale zawsze jest obecność, lekkość i prawdziwy relaks.

Tworząc „Wine & Paint”, postawiłaś na „radość, odpoczynek i przestrzeń do kreatywności”. Czy uważasz że taka forma aktywnego relaksu – malowanie połączone z integracją – może pomóc lekarzom weterynarii w „oderwaniu się od codzienności”?

Zdecydowanie tak. „Wine & Paint” to zupełnie inny sposób odpoczynku – nie bierny, ale angażujący wszystkie zmysły. Malowanie w grupie, przy muzyce i kieliszku wina, pozwala się całkowicie zanurzyć w chwili. Wystarczy kilka minut, by napięcie ustąpiło miejsca ciekawości i radości z tworzenia.

Wielu lekarzy weterynarii przyznaje, że podczas zajęć po raz pierwszy od dawna naprawdę przestali myśleć o pracy. To najlepszy dowód na to, że sztuka potrafi skutecznie „wyłączyć głowę” i przywrócić wewnętrzny spokój.

Dodatkowo te spotkania mają wymiar integracyjny – budują relacje, zbliżają ludzi i pozwalają spojrzeć na siebie z innej perspektywy, już nie tylko zawodowej.

Myślę, że to właśnie ta lekkość i autentyczna radość z bycia razem sprawiają, że uczestnicy wracają do pracy z nową energią – bardziej uważni, empatyczni i z poczuciem, że zadbali nie tylko o innych, ale też o siebie.

Od lewej: Monika Cukiernik, dr Dorota Pomorska-Handwerker oraz Anna Dominiak.

Uczestniczki warsztatów.

”

„Wine & Paint” to zupełnie inny sposób odpoczynku – nie bierny, ale angażujący wszystkie zmysły. Malowanie w grupie, przy muzyce i kieliszku wina, pozwala się całkowicie zanurzyć w chwili.

Uczestnicy warsztatów ze swoimi pracami.

Jak przebiegały warsztaty, które odbyły się podczas tegorocznego Ogólnopolskiego Kongresu Kobiet Weterynarii?

Warsztaty podczas kongresu były naprawdę wyjątkowe. Od samego początku uczestniczki emanowały entuzjazmem, pozytywną energią i podeszły do projektu z ogromnym zaangażowaniem i ciekawością. Już w trakcie mojej powitalnej przemowy dało się poczuć, że nie mogą się doczekać, by stanąć przed sztalugą i zacząć malować. Atmosfera była pełna śmiechu, swobody i prawdziwej radości tworzenia.

Uczestniczki wspaniale odnalazły się w tej artystycznej przestrzeni – z każdą minutą coraz odważniej eksperymentowały z kolorem i formą, a ich prace nabierały wyjątkowego charakteru. To był dla mnie ogromny zaszczyt poprowadzić te warsztaty – tak pełne pasji, emocji i kobiecej siły.

Jakie były reakcje lekarzy weterynarii (bo byli też panowie), na warsztaty?

Reakcje lekarzy weterynarii były po prostu fantastyczne!

Od pierwszych minut warsztatów panowała niesamowicie pozytywna atmosfera – dużo śmiechu, rozmów i wzajemnej inspiracji. Uczestnicy z ogromnym entuzjazmem podeszli do malowania, a po zakończeniu wiele osób mówiło, że to był jeden z najprzyjemniejszych momentów całego Kongresu.

Często słyszałam komentarze w stylu: „Nie pamiętam, kiedy ostatni raz tak się zrelaksowałam” albo „Nie sądziłam, że potrafię coś takiego namalować!”.

Dla mnie to najpiękniejszy dowód, że projekt naprawdę działa – daje radość, odprężenie i poczucie satysfakcji z własnej twórczości.

Wiele osób już pytało o kolejne edycje i chciałoby, żeby takie warsztaty stały się stałym punktem spotkań środowiska weterynaryjnego.

Czy doświadczenia i potrzeby uczestników wydarzenia różniły się od typowych uczestników firmowych czy prywatnych, jeśli tak, to w jaki sposób?

Muszę przyznać, że obrazy, które powstały podczas warsztatów, zrobiły na mnie ogromne wrażenie. Widać w nich było precyzję i pewność ruchu – coś, co niewątpliwie wynika z codziennej pracy lekarzy. Każdy obraz miał własną osobowość: niektóre były delikatne i subtelne, inne odważne i pełne energii. Razem stworzyły przepiękną mozaikę wrażliwości i talentu.

Dla mnie to potwierdzenie, że w każdym człowieku – nawet tym, który na co dzień pracuje w trudnych, technicznych czy wymagających emocjonalnie warunkach – drzemie artysta. Trzeba mu tylko stworzyć odpowiednie warunki, by się ujawnił.

Jakie elementy „Malowania przy winie” uważasz za szczególnie cenne dla grupy lekarzy weterynarii, którzy na co dzień sami muszą być wsparciem i autorytetem?

Myślę, że dla lekarzy weterynarii szczególnie cennym elementem „Malowania

przy winie” jest możliwość prawdziwego odpoczynku emocjonalnego. To grupa zawodowa, która na co dzień daje z siebie bardzo dużo – empatii, spokoju, wsparcia – i często nie ma przestrzeni, by samemu się zregenerować. Podczas naszych spotkań mogą na chwilę odpuścić rolę autorytetu i po prostu być sobą – śmiać się, tworzyć, pobrudzić farbą, cieszyć się chwilą.

Drugim ważnym aspektem jest poczucie wspólnoty i lekkości, które pojawia się przy sztalugach. Wino rozluźnia, a wspólne malowanie buduje zupełnie inny rodzaj relacji niż codzienna praca w zespole. Znika hierarchia, a zostaje autentyczne, ludzkie spotkanie – bez oceniania, za to z dużą dawką kreatywności i dobrej energii.

Często słyszę od uczestników, że to była dla nich pierwsza od dawna okazja, by naprawdę się zatrzymać i zrobić coś tylko dla siebie. I myślę, że właśnie to – połączenie relaksu, twórczości i luzu – jest w tym zawodzie bezcenne.

Podczas malowania przy winie nawet najbardziej zapracowani profesjonalści przypominają sobie, że twórczość i relaks też są formą dbania o innych – zaczynając od siebie.

Dziękuję Małgosiu za rozmowę. ●

Małgosia prowadzi cykliczne warsztaty otwarte w Hali Koszyki.
tel. 506 383 800
wineandpaint.pl